

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), jfr. lovbeholdning nr. 327 af 7. juli 1983, som ændret ved § 3 i lov nr. 501 af 28. oktober 1983, § 4 i lov nr. 576 samt lov nr. 597, begge af 15. december 1983, og § 1 i lov nr. 623 af 21. december 1983, foretages følgende ændringer:

1. § 9 C affattes således:

»§ 9 C. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrag for befordring frem og tilbage mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads foretages med et beløb, som beregnes på grundlag af den normale transportvej ved bilkørsel efter en kilometertakst, der fastsættes af ligningsrådet. Ved fastsættelsen af denne takst lægges udgiften til befordring med bil til grund.

Stk. 2. Fradrag kan dog kun foretages for den del af befordringen pr. arbejdsdag, der overstiger 20 kilometer.

Stk. 3. Udgør befordringen pr. arbejdsdag til og med 54 kilometer, beregnes fradraget med den kilometertakst, ligningsrådet fastsætter. For befordring herudover beregnes fradraget med 25 pct. af den fastsatte kilometertakst.

Stk. 4. Anvender den skattepligtige egen bil til befordringen, og overstiger den daglige befordring 54 km, kan fradrag for befordring udover 20 km pr. arbejdsdag foretages med den kilometertakst, ligningsrådet fastsætter for 1984. Dette gælder dog kun, såfremt offentlig befordring ikke kan anvendes.

Stk. 5. Ministeren for skatter og afgifter

kan fastsætte nærmere regler om administrationen af stk. 1-4, herunder regler om hvorledes den normale transportvej efter stk. 1 fastlægges. Hvor ganske særlige hensyn til de skattepligtige taler derfor, kan ministeren endvidere fastsætte regler, hvorefter bestemmelserne i stk. 1-4 fraviges.«

§ 9 C. Udgifter, der er nødvendige, for at den skattepligtige eller dennes samlevende ægtefælle kan blive befordret mellem deres sædvanlige bopæl og arbejdspladsen, kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter reglerne i stk. 2-4, selv om befordringen ikke sker daglig.

Stk. 2. Udgiften ved brug af eget befordringsmiddel opgøres efter kilometertakster, der fastsættes af ligningsrådet. Hvor offentlig befordring kan anvendes, kan udgiftsbeløb, som overstiger, hvad det ville koste at bruge billigste offentlige befordring, ikke medregnes.

Stk. 3. Kun den del af det for hver person opgjorte udgiftsbeløb, der overstiger 2.000 kr., kan fradrages.

Stk. 4. Fradrag kan kun foretages, hvis det fradragsbeløb, der opgøres efter stk. 2-3 er 100 kr. eller derover.

2. I § 9 D indsættes efter »normal befordringsudgift«: », jfr. § 9 C,«.

§ 9 D. Godtgør den skattepligtige, at han som følge af invaliditet eller kronisk sygdom har særlige udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads, som er nødvendige for at opretholde indtægts erhvervelsen, kan han foruden det i § 9 C nævnte fradrag fratække den del af den faktiske befordringsudgift, der overstiger normal befordringsudgift i det pågældende tilfælde.